

1.3.2007 Tarihli ve 5588 Sayılı Gelir Vergisi Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ve Anayasanın 89 uncu ve 104 üncü Maddeleri Gereğince Cumhurbaşkanınca Bir Daha Görüşülmek Üzere Geri Gönderme Tezkeresi ile Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu (1/1331)

Not: Kanun; Başkanlıkça Anayasa ile Plan ve Bütçe komisyonlarına havale edilmiştir.

T.C.

Cumhurbaşkanlığı

19/3/2007

Sayı: B.01.0.KKB.01-18/A-4-2007-185

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

İLGİ: 05.03.2007 günlü, A.01.0.GNS.0.10.00.02-27944/63916 sayılı yazınız.

Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulu'nca 01.03.2007 gününde kabul edilen 5588 sayılı "Gelir Vergisi Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun" incelenmiştir.

Yasa'nın 28. maddesiyle değişik, 03.01.2002 günlü, 4733 sayılı "Tütün, Tütün Mamulleri, Tuz ve Alkol İşletmeleri Genel Müdürlüğünün Yeniden Yapılandırılması ile Tütün ve Tütün Mamullerinin Üretimine, İç ve Dış Alım ve Satımına, 4046 sayılı Kanunda ve 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun"un 8. maddesinin (B) fıkrasının birinci bendi ile altı ve yedinci bentlerinde,

"B) Bu Kanun hükümleri ile Kurumun genel ve düzenleyici işlem ve kararlarına, ilgili diğer mevzuatla belirlenen idari ve teknik düzenlemelere aykırılığın saptanması halinde Kurulca;

a) Tütün, tütün mamulleri, alkol ve alkollü içkiler piyasasında mal veya hizmet üreten, ithal eden, pazarlayan, satan gerçek ve tüzel kişilerle, bunların her türlü birliklerinin, Kurumun görev alanı ile ilgili konularda görevlendirilen Kurum yetkililerinin talep ettikleri her türlü bilgi ve belgeyi ve numuneleri belirlenen süre içerisinde tam ve doğru olarak vermemeleri, gerekli tesis ve yerleri incelemeye açmamaları ve durumu tespit eden tutanakları imzalamamaları halinde beşbin Yeni Türk Lirası idari para cezası uygulanır.

b) Sarmalık kıyılmış tütün mamulünü birim ambalajı içerisinde, tütün miktarı ile orantılı miktarda yaprak sigara kağıdı veya makaron bulundurulmadan ve Kurumca belirlenen usul ve esaslara uyulmadan piyasaya arz edenlere ikibin Yeni Türk Lirası idari para cezası verilir.

c) Tütün piyasasında ilgili mevzuata uymayarak piyasayı bozucu faaliyetlerde bulunanlar ile yazılı sözleşme esası veya açık artırma yöntemi ile yapılan alım-satım kapsamındaki yükümlülüklerini süresi içinde yerine getirmeyenlere her bir eylem için beşbin Yeni Türk Lirası idari para cezası verilir.

d) Tütün mamulleri piyasasında faaliyet gösteren üretici ve ithalatçı firmaların, Kurumca belirlenen usul ve esaslara uymadan veya izin almadan ve/veya güncelleme yapmadan ürettikleri veya ithal ettikleri ürünlerin standardına etkisi olabilecek girdilerde ve piyasaya arz ambalajına ilişkin herhangi bir değişiklik yapmaları ve ürünleri piyasaya arz etmeleri halinde onbin Yeni Türk Lirası idari para cezası verilir.

e) Tütün, tütün mamulleri, alkol ve alkollü içkiler piyasasında faaliyet gösteren üretici ve ithalatçı firmaların, Kurumca talep edildiği halde ticari faaliyetini gösterir satış ve faaliyet raporlarını vermemeleri halinde, onbin Yeni Türk Lirası idari para cezası uygulanır.

f) İşleyici ve üretici firmaların, Kuruma karşı yükümlülüklerini yerine getirmeden faaliyetlerini sona erdirmesi halinde yirmibin Yeni Türk Lirası idari para cezası verilir.

g) Kurumdan izin alınmaksızın işleme ve üretim tesislerinin kuruluş yerinin değiştirilmesi, kurulu makinelerinin ülke içerisinde kısmen veya tamamen aynı firma tarafından kurulacak yeni veya eski bir fabrikaya nakli, başka bir firmaya devri veya ülke dışına çıkarılması halinde yirmibin Yeni Türk Lirası idari para cezası uygulanır.

h) Kurumdan proje tadilat izni alınmaksızın işleme veya üretim tesisinde değişiklik yapılması halinde onbin Yeni Türk Lirası idari para cezası uygulanır.

i) Toptan ve perakende tütün mamulü, alkol ve alkollü içki dağıtıcı ve satıcıları ile açık içki satıcılarının kaçak veya sahte ürün bulundurmaları, ürünleri Kurumdan ve/veya il özel idarelerinden izin ve yetki almamış kişilerden almaları veya bu kişilere satmaları veya yetkilendirme belgesinde belirtilen işyeri veya dağıtım alanları dışında dağıtım ve satış yapmaları halinde her bir eylem için bin Yeni Türk Lirası idari para cezası verilir.

ii) Perakende satıcıların, yetkili olmadığı halde açık olarak içki satışı veya sunumu yapmaları veya piyasaya arz ambalajında satışa sunulan tütün mamulleri ile alkol ve alkollü içkileri ambalajını bozarak veya bölerek satmaları halinde beşyüz Yeni Türk Lirası idari para cezası verilir.

j) 18 yaşını doldurmamış kimselere tütün mamulleri ve alkollü içki sattıkları tespit edilenlere bin Yeni Türk Lirası idari para cezası verilir.

k) Üretici, ithalatçı, dağıtıcı, toptan ve perakende satıcılardan, tütün mamulleri ve alkollü içkilerin satış yerlerinde raf, stand ve benzeri teşhir ünitelerinde haksız rekabet yaratmayacak, reklam ve tanıtıma ilişkin mevzuata aykırı olmayacak şekilde aynı konumda ve aynı ambalaj kategorisinde yerleştirilmesini teminen Kurumca yapılan düzenlemelere uymadığı tespit edilenlere ve otomatik satış makinesi ile satış yapanlara bin Yeni Türk Lirası idari para cezası verilir.

l) Yukarıda sayılan haller dışında bu Kanun kapsamında verilen yetkilendirme belgelerinde belirtilen şartlara uyulmadan faaliyet gösterildiğinin veya Kurumca yapılan düzenlemelere aykırı hareket edildiğinin tespiti halinde, ilgili gerçek ve tüzel kişiler uyarılmakla birlikte aykırılığın giderilmesi için altı aya kadar süre verilir. Verilen süre sonunda aykırılığın devam etmesi veya süre verilse dahi aykırılığın giderilmesinin mümkün olmadığı hallerde, fiilin niteliğine göre bin Yeni Türk Lirasından beşbin Yeni Türk Lirasına kadar idari para cezası uygulanır.

.....
Bu maddede perakende satıcılar hakkında yer alan idari para cezaları ve diğer yaptırımlar Kurumca belirlenen usul ve esaslar dahilinde il özel idarelerince uygulanır.

İdari para cezalarının takip ve tahsilinde 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu hükümleri uygulanır."

düzenlemesine yer verilmiştir.

Maddenin (B) fıkrasının,

- Birinci bendi ile (b), (d), (l) alt bentlerindeki düzenlemelerde, bu Yasa kuralları ile Tütün, Tütün Mamulleri ve Alkollü İçkiler Piyasası Düzenleme Kurumu'nun genel ve düzenleyici işlem ve

kararlarına, ilgili diğer yazılı kurullarla belirlenen idari ve teknik düzenlemelere aykırılığın saptanması durumunda, Tütün, Tütün Mamulleri ve Alkollü İçkiler Piyasası Düzenleme Kurulu'nca idari para cezası verileceği,

- Altıncı bendindeki düzenlemede de, idari para cezalarının Kurum'ca belirlenen ilke ve yöntemlere göre il özel idarelerince uygulanacağı, belirtilmiştir.

1- 03.01.2002 günlü, 4733 sayılı Yasa'nın 2. maddesinde,

- Tütün, Tütün Mamulleri ve Alkollü İçkiler Piyasası Düzenleme Kurumu'nun, bu Yasa ve diğer yasalarla verilen görevleri yerine getirmek ve yetkileri kullanmak üzere kurulan, kamu tüzelkişiliğine haiz, idari ve mali özerkliğe sahip bir kurum olduğu; Kurum'un, Başbakan'ın görevlendireceği bir Devlet Bakanı ile ilişkilendirileceği,

- Tütün, Tütün Mamulleri ve Alkollü İçkiler Piyasası Düzenleme Kurulu'nun ise, Maliye, Sağlık, Tarım ve Köyişleri bakanlıkları ile ilgili bakanlığın, Hazine ve Dış Ticaret müsteşarlıklarının, Türkiye Ziraat Odaları Birliği'nin önereceği ikişer aday arasından Bakanlar Kurulu'nca atanacak yeni kişiden oluşacağı ve Kurum'un karar organı olduğu,

kurala bağlanmıştır.

Bu kurallardan da anlaşılacağı gibi, idari para cezasını verme ve uygulama yetkisi kamu kurum ve kuruluşlarına, başka bir deyişle "idare"ye tanınmıştır.

Anayasa'nın 9. maddesinde, yargı yetkisinin, Türk Ulusu adına bağımsız mahkemelerce kullanılacağı; 125. maddesinde, idarenin her türlü eylem ve işlemine karşı yargı yolunun açık olduğu; 140. maddesinde, yargıçlar ve savcıların adli ve idari yargı yargıç ve savcıları olarak görev yapacakları; 155. maddesinde, Danıştay'ın, idari mahkemelerce verilen, yasanın başka bir idari yargı yerine bırakmadığı karar ve hükümlerin son inceleme mercii olduğu, yasada gösterilen belli davalara da ilk ve son derece mahkemesi olarak bakacağı vurgulanmıştır.

Söz konusu kurallarda, Anayasa'da idari ve adli yargı ayrılığının kabul edildiği görülmektedir. Bu ayrım uyarınca, idarenin kamu gücü kullanarak oluşturduğu ve kamu hukuku alanına giren işlem ve eylemlerinin idari yargı, özel hukuk alanına giren işlemlerinin de adli yargı denetimine bağlı olacağı açıktır.

Anayasa'nın anılan kuralları karşısında, idari yargının görev alanına giren bir uyuşmazlığın çözümünde adli yargının görevlendirilmesi konusunda yasakoyucunun takdir hakkı bulunmamaktadır. Nitekim, Anayasa'nın 155. maddesinde, "yasanın başka bir idari yargı mercii bırakmadığı" denilerek, yasakoyucuya verilen takdir yetkisi idari yargı yerini belirlemekle sınırlandırılmıştır.

Bu nedenle, bir idari işlemde doğan uyuşmazlığa ilişkin davanın idari yargı yerinde görülmesi anayasal zorunluluktur.

İdare hukuku ilkelerine göre oluşturulan bir idari işlemin, yalnızca para cezası yaptırımını içermesine bakılarak denetiminin idari yargı alanından çıkarılıp adli yargıya bırakılması da, yukarıda açıklanan anayasal kurallar nedeniyle olanaklı görülemez.

Oysa, incelenen Yasa'nın 28. maddesiyle değiştirilen 4733 sayılı Yasa'nın, 8. maddesinin (B) fıkrasının son bendinde, idari para cezalarının "takip ve tahsilinde", 30.03.2005 günlü, 5326 sayılı Kabahatler Yasası kurallarının uygulanması öngörülmüştür.

5326 sayılı Kabahatler Yasası'nın 3. maddesinin birinci fıkrasındaki, "Bu Kanunun genel hükümleri diğer kanunlardaki kabahatler hakkında da uygulanır." kuralı, Yasa'nın,

- 2. maddesinde, kabahat deyiminden, karşılığında idari yaptırım uygulanmasının öngörüldüğü haksızlıkların anlaşıldığı,

- 16. maddesinde, kabahatlerin karşılığında uygulanacak idari yaptırımların, idari para cezası ve idari önlemler olarak belirlendiği; idari önlemlerin, mülkiyetin kamuya geçirilmesi ve ilgili yasalarda yer verilen diğer önlemler olduğu,

- 27. maddesinin (1). fıkrasında, idari para cezaları ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararlarına karşı sulh ceza mahkemesine başvurulabileceğinin öngörüldüğü,

- 3. maddesinin birinci fıkrasının, yukarıda açıklanan kurallarla birlikte incelenmesinden, bu kuralın, idari yargının görev alanına giren işlemleri de kapsadığı,

gereğeleriyle, Anayasa Mahkemesi'nin 01.03.2006 günlü, E.2005/108, K.2006/35 sayılı kararıyla, Anayasa'nın 125 ve 155. maddelerine aykırı bulunarak iptal edilmiştir.

Ancak, doğacak hukuksal boşluk kamu yararını ihlal edecek nitelikte görüldüğünden, iptal hükmünün, kararın yayımlanmasından başlayarak altı ay sonra yürürlüğe girmesi kararlaştırılmış, bu karar 22.07.2006 günlü, 26236 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmıştır.

Kuralın iptaliyle doğan hukuksal boşluk 06.12.2006 günlü, 5560 sayılı Yasa'nın 31. maddesiyle doldurulmuş; Kabahatler Yasası'nın 3. maddesi,

"Bu Kanunun,

a) İdari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümleri, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde,

b) Diğer genel hükümleri, idari para cezası veya mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında uygulanır."

biçiminde yeniden düzenlenmiştir.

Ne var ki, bu düzenlemede de maddenin, Anayasa Mahkemesi kararıyla Anayasa'ya aykırı olduğu saptanan eski içeriğinin korunduğu görülmektedir. Yasalarda tersine kural olmadığı durumlarda, idari yaptırım kararlarından doğan uyuşmazlıklara ilişkin davalar, Kabahatler Yasası'nın 27. maddesi uyarınca, yine sulh ceza mahkemelerinde görülebilecektir.

4733 sayılı Yasa'nın, incelenen Yasa ile değişik 8. maddesinin (B) fıkrasının son bendinde ise, yapılan açıklamanın tersine, idari para cezalarının "takip ve tahsilinde" 5326 sayılı Kabahatler Yasası kurallarının uygulanacağı belirtilmiştir. Bu düzenlemeye göre, idari para cezalarından doğan uyuşmazlıklara ilişkin davalar, Kabahatler Yasası'nın 27. maddesi uyarınca sulh ceza mahkemelerinde görülebilecektir.

Maddede, idari para cezalarının yalnızca "takip ve tahsili" için Kabahatler Yasası'na gönderme yapılmış olması, yargısal denetim yönünden sonuca etkili değildir.

Çünkü, Kabahatler Yasası'nın 3. maddesi uyarınca, bir idari yaptırım kararından doğan uyuşmazlığa ilişkin davanın idari yargı yerinde görülebilmesi için, idari yaptırım kuralı içeren yasal düzenlemede, ya o idari yaptırım kararına karşı yapılacak itirazlarda 5326 sayılı Yasa'nın uygulanmayacağı belirtilmiş ya da itiraz merciinin idari yargı yeri olduğunun açıkça gösterilmiş olması gerekmektedir. Oysa, incelenen Yasa'nın 28. maddesinde böyle bir düzenleme yapılmamıştır.

Bu nedenle, incelenen Yasa'nın 28. maddesiyle yapılan düzenleme, kamu hukuku esaslarına göre oluşturulan bir idari işlem niteliğindeki idari para cezalarının yargısal denetimini adli yargı yerine bırakan içeriğiyle, Anayasa'nın 125. ve 155. maddelerine aykırı düşmektedir.

Ayrıca, kamu hukuku esaslarına göre oluşturulan idari para cezalarının kabahat olarak nitelen-dirilmesi de uygun görülmemektedir.

2-İncelenen Yasa'nın yine aynı maddesiyle yapılan düzenlemede, Yasa kuralları yanında Tütün, Tütün Mamulleri ve Alkollü İçkiler Piyasası Düzenleme Kurumu'nun genel ve düzenleyici işlem ve kararları ile diğer mevzuatla belirlenen idari ve teknik düzenlemelere aykırı davranışları için de idari para cezası yaptırımı öngörülmüştür.

Anayasa'nın 2. maddesinde, Türkiye Cumhuriyeti'nin bir hukuk devleti olduğu belirtilmiştir. Hukuk devleti ilkesinin gerektirdiği suç ve cezalarla ilgili düzenlemeler Anayasa'nın 38. maddesinde yapılmıştır.

Maddede, kimsenin, işlendiği zaman yürürlükte bulunan yasanın suç saymadığı bir eylemden dolayı cezalandırılmayacağı belirtilerek suç ve cezada yasallık ilkesi kabul edilmiştir.

Suç ve cezada yasallık ilkesi, her şeyden önce bir hak ve özgürlük güvencesidir ve hukuk devleti niteliğinin vazgeçilmez ilkesidir.

Suç ve cezada yasallık ilkesi, suç oluşturacak işlem ve eylemlerin ve bunlara uygulanacak cezaların yasada açıkça belirtilmesini, bu konuların idari düzenleyici işlemlere bırakılmamasını gerektirmektedir. Çünkü, suç oluşturacak işlem ve eylemlere yasada belirgin biçimde yer verilmemesi, bu konunun idari düzenleyici işlemlere bırakılması belirsizlik yaratacak ve yasallık ilkesinin ihlali anlamına gelecektir.

Anayasa Mahkemesi'nin çeşitli kararlarında da belirttiği gibi, Anayasa'nın 38. maddesinde "adli-idari" ayrımı yapılmadığı için idari suç ve cezalar da bu madde kapsamına girmektedir. Dolayısıyla, idari suç oluşturan eylemlerin ve bunların cezasının da, açıkça ve yeterli belirginlikte yasayla düzenlenmesi anayasal zorunluluktur.

Yukarıda yapılan açıklamalarda belirtildiği gibi, incelenen Yasa'nın 28. maddesi ile yapılan değişiklikte idari yaptırımlar düzenlenmiş olmakla birlikte, yasa dışında suç oluşturacak eylemlerin belirlenmesi idari işlem ve kararlara bırakılmıştır. Başka bir anlatımla, Yasa'da, idari işlemlerle saptanan kurallara uyulmaması idari para cezası yaptırımı nedeni sayılmıştır.

Bu durumda, incelenen Yasa'nın 28. maddesindeki düzenleme suç ve cezada yasallık ilkesi ve hukuk devleti niteliğiyle de bağdaşmamaktadır.

3- İncelenen Yasa'nın yine aynı maddesi ile değişik 4733 sayılı Yasa'nın 8. maddesinin (B) fıkrasının birinci bendinin ilk tümcesinde "aykılığın" ve (a) alt bendinin başlangıcında "tütüm" sözcükleri geçmektedir. Bu sözcüklerin sırasıyla "aykırılığın" ve "tütün" biçiminde düzeltilmesi, yasada maddi hata bulunmaması yönünden uygun olacaktır.

Yayımlanması yukarıda açıklanan gerekçelerle uygun görülmeyen 5588 sayılı "Gelir Vergisi Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun", 28. maddesinin Türkiye Büyük Millet Meclisi'nce bir kez daha görüşülmesi için, Anayasa'nın değişik 89 ve 104. maddeleri uyarınca ilişikte geri gönderilmiştir.

Ahmet Necdet SEZER

Cumhurbaşkanı

Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Plan ve Bütçe Komisyonu

22/03/2007

Esas No.: 1/1331

Karar No.: 132

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye Büyük Millet Meclisince kabul edilerek 05.03.2007 tarihinde yayımlanmak üzere Cumhurbaşkanlığı Makamına sunulan 01.03.2007 tarihli ve 5588 sayılı "Gelir Vergisi Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun" Cumhurbaşkanınca Anayasanın 89 ve 104 üncü maddeleri uyarınca bir daha görüşülmek üzere, 19.03.2007 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına geri gönderilmiş ve Başkanlıkça geri gönderme tezkeresi ile birlikte 20.03.2007 tarihinde tali komisyon olarak Anayasa Komisyonuna, esas komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilmiştir. Söz konusu Kanun Komisyonumuzun 22.03.2007 tarihinde yapmış olduğu 46 ncı Birleşiminde Hükümeti temsilen Maliye Bakanı Kemal UNAKITAN ile Maliye Bakanlığı, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı ve Tütün, Tütün Mamulleri ve Alkollü İçkiler Piyasası Düzenleme Kurumu temsilcilerinin de katılımlarıyla incelenip görüşülmüştür.

Cumhurbaşkanının geri gönderme gerekçesinde özetle;

- 5588 sayılı Kanunun 28 inci maddesiyle değiştirilen 4733 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin (B) fıkrasının son bendinde, idari para cezalarının "takip ve tahsilinde", 5326 sayılı Kabahatler Kanununun uygulanmasının öngörüldüğü, dolayısıyla, idari para cezalarından doğan uyumsuzluklara ilişkin davaların, Kabahatler Kanununun 27 nci maddesi uyarınca sulh ceza mahkemelerinde görüleceği,

- İdari para cezalarının yalnızca "takip ve tahsili" için Kabahatler Kanununa gönderme yapılmış olmasının, yargısal denetim bakımından sonuca etkili olmadığı, çünkü, Kabahatler Kanununun 3 üncü maddesi uyarınca, bir idari yaptırım kararından doğan uyumsuzluğa ilişkin davanın idari yargı yerinde görülebilmesi için, idari yaptırım kuralı içeren yasal düzenlemede, söz konusu idari yaptırım kararına karşı yapılacak itirazlarda 5326 sayılı Kanunun uygulanmayacağı belirtilmiş ya da itiraz merciinin idari yargı yeri olduğunun açıkça gösterilmiş olması gerektiği, ancak 5588 sayılı Kanunun 28 inci maddesinde böyle bir düzenlemenin yer almadığı,

- Anayasanın çeşitli maddelerinde yer alan hükümlerle idari ve adli yargı ayrılığının kabul edildiği, bu ayırım uyarınca idarenin kamu gücünü kullanarak oluşturduğu ve kamu hukuku alanına giren işlem ve eylemlerinin idari yargı; özel hukuk alanına giren işlemlerinin de adli yargı denetimine bağlı olacağı, Anayasanın bu hükümleri karşısında idari yargının görev alanına giren bir uyumsuzluğun çözümünde adli yargının görevlendirilmesi konusunda yasakoyucunun takdir hakkının bulunmadığı, bir idari işlemde doğan uyumsuzluğa ilişkin davanın idari yargı yerinde görülmesinin anayasal bir zorunluluk olduğu, dolayısıyla idare hukuku ilkelerine göre oluşturulan bir idari işlemin, yalnızca para cezası yaptırımı içermesine bakılarak denetiminin idari yargı alanından çıkarılıp adli yargıya bırakılmasının mümkün olmadığı,

- 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 3 üncü maddesinde söz konusu Kanunun genel hükümlerinin diğer kanunlardaki kabahatler hakkında da uygulanacağı öngörüldüğü; Kanunun diğer hükümlerinden, kabahat deyimi ile karşılığında idari yaptırım uygulanması öngörülen haksızlıkların kastedildiğinin anlaşıldığı; Kanunda ayrıca idari yaptırım kararlarına karşı sulh ceza mahkemesine

gidilmesinin öngörüldüğü; bu kuralın, idari yargının görev alanına giren işlemleri de kapsadığı; bu nedenle Anayasa Mahkemesinin söz konusu Kanunun 3 üncü maddesini iptal ettiği, iptal kararının ardından 5560 sayılı Kanun ile söz konusu maddenin yeniden düzenlendiği, ancak yeni düzenlemede de Anayasa Mahkemesinin iptal gerekçelerinin karşılanmadığı; kanunlarda tersine kural olmadığı durumlarda, idari yaptırım kararlarından doğan uyuşmazlıklara ilişkin davaların, Kabahatler Kanununun 27 nci maddesi uyarınca yine sulh ceza mahkemelerinde görülebileceği,

- 5588 sayılı Kanunun 28 inci maddesiyle yapılan düzenlemenin, kamu hukuku esaslarına göre oluşturulan bir idari işlem niteliğindeki idari para cezalarının yargısal denetimini adli yargı yerine bıraktığı, bu nedenle Anayasanın 125 ve 155 inci maddelerine aykırı olduğu,

- Ayrıca, kamu hukuku esaslarına göre oluşturulan idari para cezalarının kabahat olarak nitelendirilmesinin uygun bulunmadığı,

- 5588 sayılı Kanunun 28 inci maddesiyle yapılan düzenlemede, Tütün, Tütün Mamulleri ve Alkollü İçkiler Piyasası Düzenleme Kurumunun genel ve düzenleyici işlem ve kararları yanında diğer mevzuatla belirlenen idari ve teknik düzenlemelere aykırı davranışlar için de idari para cezasının öngörüldüğü, oysa hukukun genel ilkelerine uygun olarak Anayasanın 38 inci maddesinde; kimsenin, işlendiği zaman yürürlükte bulunan kanunun suç saymadığı bir eylemden dolayı cezalandırılmayaacağı belirtilerek suç ve cezanın kanuniliği ilkesinin kabul edildiği, söz konusu kuralın her şeyden önce bir hak ve özgürlük güvencesi ve hukuk devleti niteliğinin vazgeçilmez bir ilkesi olduğu,

- Suç ve cezada kanunilik ilkesinin, suç oluşturacak işlem ve eylemlerin ve bunlara uygulanacak cezaların kanunda açıkça belirtilmesini, bu konuların idari düzenleyici işlemlere bırakılmamasını gerektirdiği, bu kuralın idari suç ve cezalar bakımından da geçerli olduğu, dolayısıyla Kanunda idari suçların ve cezaların da açıkça gösterilmesi gerektiği,

- 28 inci madde ile yapılan değişiklikle idari yaptırımlar düzenlenmiş olmakla birlikte, kanunda belirtilmeyen ve fakat suç oluşturacak eylemlerin belirlenmesinin idari işlem ve kararlara bırakıldığı, söz konusu düzenlemenin suç ve cezanın kanuniliği ilkesi ve hukuk devleti niteliğine uygun düşmediği,

ifade edilmektedir.

Komisyonumuzda Cumhurbaşkanının Geri Gönderme Tezkeresi üzerinde yapılan görüşmelerde;

- Cumhurbaşkanının geri gönderme işleminin haklı nedenlere dayandığı, yapılan yanlışlığın Genel Kurulda verilen önerenin yeterince incelenememesinden kaynaklandığı, bu durumun kanunların geniş bir şekilde tartışılmasının gerekliliğini gösterdiği,

- Cumhurbaşkanınca geri gönderilen maddenin mevzuattaki boşluğun giderilmesi amacıyla düzenlendiği, bu nedenle Cumhurbaşkanının geri gönderme gerekçesi doğrultusunda yeniden düzenlenerek yasalaştırılmasında yarar bulunduğu, aksi takdirde Tütün, Tütün Mamulleri ve Alkollü İçkiler Piyasası Düzenleme Kurumunun faaliyetlerinin aksayacağı,

- Özellikle Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerinde kamu tarafından yapılan tütün alımlarına getirilen sınırlama nedeniyle üreticilerin geçim sıkıntısına düştükleri, zira üretici başına 200 kilogramlık tütün alım kotasının üreticilerin geçimlerini sağlayacak bir gelir getirmediği, bu duruma kalıcı bir çözümün bulunması gerektiği,

- Kanunun tütün alımına getirilen sınırlama nedeniyle geçim sıkıntısına düşen vatandaşların Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerinden ülkemizin batı bölgelerine göç etmek zorunda kaldığı, bu durumun başta sağlıksız kentleşme olmak üzere çeşitli sosyal sorunlara yol açtığı,

şeklindeki değerlendirmeleri müteakip, Hükümet adına yapılan açıklamalarda;

- 5588 sayılı Kanunun Cumhurbaşkanınca geri gönderilen 28 inci maddesinin mevzuatta ortaya çıkan boşluğun giderilmesi ve böylece Tütün, Tütün Mamulleri ve Alkollü İçkiler Piyasası Düzenleme Kurumunun faaliyetlerine işlerlik kazandırılması amacıyla getirildiği, bu nedenle bir an önce yasalaştırılmasında yarar bulunduğu, ancak, söz konusu düzenlemenin ayrı bir kanun tasarısı ya da teklifi olarak düzenlenmesinin ve 5588 sayılı Kanundan çıkarılmasının yerinde olacağı,

ifade edilmiştir.

Tezkere üzerinde yapılan görüşmeleri müteakip, verilen bir önerge doğrultusunda, Komisyonumuzda 5588 sayılı Kanunun yalnızca Cumhurbaşkanınca geri gönderilen 28 inci maddesinin görüşülmesi kabul edilmiştir.

Kanunun 28 inci maddesi, ayrıntılı bir çalışmayı gerektirmesi nedeniyle ayrı bir kanun tasarısı veya teklifi olarak düzenlenmesi daha uygun görüldüğünden, verilen bir önerge doğrultusunda metinden çıkarılmıştır.

28 inci maddenin çıkarılması nedeniyle takip eden madde numaralarının teselsül ettirilmesi gerektiğinden ve yürürlük maddesinde de farklı yürürlük tarihleri belirlenmiş olduğundan, Komisyonumuz yürürlüğe ilişkin 33 üncü maddenin de görüşülmesine karar vermiştir.

Kanunun yürürlüğe ilişkin 33 üncü maddesi, madde numarasının 32 olarak teselsül ettirilmesi ve (a) bendinde yer alan 29, 30, 31 ve 32 nci maddelerin numaralarının, 28, 29, 30 ve 31 inci maddeler olarak değiştirilmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Raporumuz, Genel Kurulun onayına sunulmak üzere Yüksek Başkanlığa saygıyla arz olunur.

Başkanvekili	Bu Raporun Sözcüsü	Kâtip
<i>M. Altan Karapaşaoğlu</i>	<i>Osman Nuri Filiz</i>	<i>Mehmet Sekmen</i>
Bursa	Denizli	İstanbul
Üye	Üye	Üye
<i>Mehmet Zekai Özcan</i>	<i>Mehmet Mesut Özakcan</i>	<i>A. Kemal Deveciler</i>
Ankara	Aydın	Balıkesir
Üye	(Karşı oy yazım ektedir)	(Karşı oy yazısı ektedir)
<i>Ali Osman Sali</i>	<i>Ahmet İnal</i>	<i>Muhsin Koçyiğit</i>
Balıkesir	Batman	Diyarbakır
Üye	Üye	Üye
<i>Alaattin Büyükkaya</i>	<i>A. Kemal Kumkumoğlu</i>	<i>Birgen Keleş</i>
İstanbul	İstanbul	İstanbul
Üye	(Karşı oy yazım ektedir)	(Karşı oy yazım ektedir)
<i>Kemal Kılıçdaroğlu</i>	<i>M. Mustafa Açıklan</i>	<i>Bülent Baratalı</i>
İstanbul	İstanbul	İzmir
(Ayrışık oy ektedir)		(Ayrışık oy ektedir)

Üye	Üye	Üye
<i>Y. Selahattin Beyribey</i>	<i>Mustafa Elitaş</i>	<i>Taner Yıldız</i>
Kars	Kayseri	Kayseri
Üye	Üye	Üye
<i>Mikail Arslan</i>	<i>Muzaffer Baştopçu</i>	<i>Mustafa Ünaldı</i>
Kırşehir	Kocaeli	Konya
Üye	Üye	Üye
<i>Muharrem Doğan</i>	<i>Mustafa Özyürek</i>	<i>Gürol Ergin</i>
Mardin	Mersin	Muğla
	(Ayrışık oy yazısı ektedir)	(Karşı oy yazısı ektedir)
Üye	Üye	Üye
<i>O. Seyfi Terzibaşoğlu</i>	<i>Osman Seyfi</i>	<i>Kazım Türkmen</i>
Muğla	Nevşehir	Ordu
		(Karşı oy ektedir)
Üye	Üye	Üye
<i>İmdat Sütlüoğlu</i>	<i>Musa Uzunkaya</i>	<i>Sabahattin Cevheri</i>
Rize	Samsun	Şanlıurfa
Üye	Üye	Üye
<i>Enis Tütüncü</i>	<i>M. Akif Hamzaçebi</i>	
Tekirdağ	Trabzon	
(Ayrışık oy yazısı ekte)	(Ayrışık oy yazısı ektedir)	

AYRIŞIK OY

Sayın Cumhurbaşkanınca Anayasa'ya aykırı görülerek bir kez daha görüşülmek üzere TBMM'ne iade edilen 5588 sayılı Kanunun 28. maddesi, komisyon görüşmeleri sonucunda Yasa metninden çıkarılmıştır. Tütün, Tütün Mamülleri ve Alkollü İçkiler Piyasası Düzenleme Kurulu'nun ihtiyaç duyacağı bu madde Sayın Cumhurbaşkanının iade gerekçesi doğrultusunda komisyonda düzeltilebilirdi. Kaldı ki, Üst Kurul 12.01.2007 tarihinden bu yana yasadışı işlemlere ceza uygulayamaz hale gelmiştir. Böylesine duyarlı bir alanın yasal düzenlemelerin dışında kalması kayıtdışılığı özendirerek ve artıracaktır. Bu nedenle düzenlemenin bir an önce yasalaşma ihtiyacı vardır. Üst Kurulun ihtiyaç duyduğu bu maddenin ayrı bir tasarı ya da teklif ile TBMM'ne getirileceği ifade edilmişse de bu, zaman kaybına neden olacaktır.

M. Akif Hamzaçebi

Trabzon

Birgen Keleş

İstanbul

M. Mesut Özakcan

Aydın

Kemal Kılıçdaroğlu

İstanbul

A. Kemal Kumkumoğlu

İstanbul

A. Kemal Deveciler

Balıkesir

Mustafa Özyürek

Mersin

Gürol Ergin

Muğla

Kazım Türkmen

Ordu

Bülent Baratalı

İzmir

Enis Tütüncü

Tekirdağ

ANAYASANIN 89'UNCU VE 104 ÜNCÜ MADDELERİ GEREĞİNCE
CUMHURBAŞKANINCA BİR DAHA GÖRÜŞÜLMEK ÜZERE
GERİ GÖNDERİLEN KANUN
GELİR VERGİSİ KANUNU VE BAZI KANUNLARDA
DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN

Kanun No. 5588

Kabul Tarihi : 1/3/2007

MADDE 1- 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının (6) numaralı bendi ile mülga ikinci fıkrasından sonra gelen üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"6. Evlerde kullanılan dikiş, nakış, mutfak robotu, ütü ve benzeri makine ve aletler hariç olmak üzere, muharrir kuvvet kullanmamak ve dışarıdan işçi almamak şartıyla; oturdukları evlerde imal ettikleri havlu, örtü, çarşaf, çorap, halı, kilim, dokuma mamûlleri, kırpıntı deriden üretilen mamûller, örgü, dantel, her nevi nakış işleri ve turistik eşya, hasır, sepet, süpürge, paspas, fırça, yapma çiçek, pul, payet, boncuk işleme, tığ örgü işleri, ip ve organları, tarhana, erişte, mantı gibi ürünleri işyeri açmaksızın satanlar. Bu ürünlerin, pazar takibi suretiyle satılması ile ticarî, zirai veya meslekî faaliyetleri dolayısıyla gelir ve kurumlar vergisi mükellefi olanların düzenledikleri hariç olmak üzere; düzenlenen kermes, festival, panayır ile kamu kurum ve kuruluşlarınca geçici olarak belirlenen yerlerde satılması muafıktan faydalanmaya engel değildir."

"Ticarî, zirai veya meslekî kazancı dolayısı ile gerçek usûlde Gelir Vergisine tâbi olanlar ile yukarıda sayılan işleri Gelir ve Kurumlar Vergisi mükelleflerine bağlılık arz edecek şekilde yapanlar esnaf muafılığından faydalanamazlar."

MADDE 2- 193 sayılı Kanunun mülga 32 nci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

"Asgarî geçim indirimi

MADDE 32- Ücretin gerçek usûlde vergilendirilmesinde asgarî geçim indirimi uygulanır.

Asgarî geçim indirimi; ücretin elde edildiği takvim yılı başında geçerli olan ve sanayi kesiminde çalışan 16 yaşından büyük işçiler için uygulanan asgarî ücretin yıllık brüt tutarının; mükellefin kendisi için % 50'si, çalışmayan ve herhangi bir geliri olmayan eşi için % 10'u, çocukların her biri için ayrı ayrı olmak üzere; ilk iki çocuk için % 7,5 diğer çocuklar için % 5'idir. Gelirin kısmî döneme ait olması halinde, ay kesirleri tam ay sayılmak suretiyle bu süreye isabet eden indirim tutarları esas alınır. Asgarî geçim indirimi, bu fıkraya göre belirlenen tutar ile 103 üncü maddedeki gelir vergisi tarifesi- nin birinci gelir dilimine uygulanan oranın çarpılmasıyla bulunan tutarın, hesaplanan vergiden mahsup edilmesi suretiyle uygulanır. Mahsup edilecek kısmın fazla olması halinde iade yapılmaz.

İndirimin uygulamasında "çocuk" tabiri, mükellefle birlikte oturan veya mükellef tarafından bakılan (nafaka verilenler, evlat edinilenler ile ana veya babasını kaybetmiş torunlardan mükellefle birlikte oturanlar dâhil) 18 yaşını veya tahsilde olup 25 yaşını doldurmamış çocukları, "eş" tabiri ise, aralarında yasal evlilik bağı bulunan kişileri ifade eder.

İndirim tutarının tespitinde mükellefin, gelirin elde edildiği tarihteki medenî hali ve aile durumu esas alınır. İndirim, yukarıdaki oranlara göre hesaplanan tutarları aşmamak kaydıyla, ücret geliri elde eden aile fertlerinden her biri için ayrı ayrı, çocuklar için eşlerden yalnızca birisinin gelirine uygulanır. Boşananlar için indirim tutarının hesabında, nafakasını sağladıkları çocuk sayısı dikkate alınır.

(Anayasanın 89 uncu ve 104 üncü Maddeleri Gereğince Cumhurbaşkanınca
Bir Daha Görüşülmek Üzere Geri Gönderilen Kanun)

Bakanlar Kurulu, indirim konusu yapılacak toplam tutarın asgarî ücretin yıllık brüt tutarını aşmaması şartıyla ikinci fıkrada belirtilen asgarî geçim indirimi oranlarını artırmaya veya kanunî oranına kadar indirmeye yetkilidir.

Asgarî geçim indiriminin uygulama dönemleri ve mahsup şekli ile diğer hususlara ilişkin usûl ve esaslar Maliye Bakanlığınca belirlenir."

MADDE 3- 193 sayılı Kanunun 41 inci maddesinin birinci fıkrasına (4) numaralı bentten sonra gelmek üzere aşağıdaki (5) numaralı bent eklenmiş ve diğer bentler buna göre teselsül ettirilmiştir.

"5. Bu fıkranın 1 ilâ 4 numaralı bentlerinde yazılı olan işlemler hariç olmak üzere, teşebbüs sahibinin, ilişkili kişilerle emsallere uygunluk ilkesine aykırı olarak tespit edilen bedel veya fiyatlar üzerinden mal veya hizmet alım ya da satımında bulunması halinde, emsallere uygun bedel veya fiyatlar ile teşebbüs sahibince uygulanmış bedel veya fiyat arasındaki işletme aleyhine oluşan farklar işletmeden çekilmiş sayılır.

Teşebbüs sahibinin eşi, üstsoy ve altsoyu, üçüncü derece dahil yansoy ve kayın hısımları ile doğrudan veya dolaylı ortağı bulunduğu şirketler, bu şirketlerin ortakları, bu şirketlerin idaresi, denetimi veya sermayesi bakımından kontrolü altında bulunan diğer şirketler ilişkili kişi sayılır.

Bu bent uygulamasında, imalat ve inşaat, kiralama ve kiraya verme, ödünç para alınması veya verilmesi, ücret, ikramiye ve benzeri ödemeleri gerektiren işlemler, her hâl ve şartta mal veya hizmet alım ya da satımı olarak değerlendirilir.

İşletmeden çekilmiş sayılan farklar, ilişkili kişi tarafından beyan edilmiş gelir veya kurumlar vergisi matrahının hesabında dikkate alınmış ise ilişkili kişinin vergilendirme işlemleri buna göre düzeltilir. İlişkili kişiler ve bu kişilerle yapılan işlemler hakkında bu maddede yer almayan hususlar bakımından, 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 13 üncü maddesi hükmü uygulanır."

MADDE 4- 193 sayılı Kanunun 75 inci maddesinin ikinci fıkrasının (2) numaralı bendine, birinci paragraftan sonra gelmek üzere aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

"5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 7 nci maddesindeki şartların birlikte gerçekleşmesi halinde; Türkiye'de yerleşik gerçek kişilerin doğrudan veya dolaylı olarak ayrı ayrı ya da birlikte sermayesinin, kâr payının veya oy kullanma hakkının en az % 50'sine sahip olmak suretiyle kontrol ettikleri yurt dışı iştiraklerinin kazançları dağıtılsın veya dağıtılmasın, iştirakin hesap döneminin kapandığı ayı içeren yıl itibarıyla dağıtılan kâr payı sayılır. Türkiye'de vergilendirilmiş kazancın iştirak tarafından sonradan dağıtılması durumunda, elde edilen kâr paylarının vergilendirilmiş kısmı bu tutardan indirilir."

MADDE 5- 193 sayılı Kanunun mükerrer 80 inci maddesinin birinci fıkrasının (6) numaralı bendinde yer alan "dört yıl içinde" ibaresi "beş yıl içinde" olarak değiştirilmiştir.

MADDE 6- 193 sayılı Kanunun 94 üncü maddesine birinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Vergilendirme rejiminin, Türk vergi sisteminin sahip olduğu vergilendirme kapasitesi ile en az aynı düzeyde bir vergilendirme imkânı sağlayıp sağlamadığı ve bilgi değişiminde bulunup bulunmadığı hususu da göz önünde bulundurulmak suretiyle, Bakanlar Kurulunca ilan edilecek ülkelerde yerleşik veya faaliyette bulunanlara (Türkiye'de yerleşik olanların bu ülkelerde bulunan işyerleri dahil) nakden veya hesaben yapılan veya tahakkuk ettirilen her türlü ödemeler üzerinden, bu ödemelerin verginin konusuna girip girmediğine veya ödeme yapılanın mükellef olup olmadığına ba-

(Anayasanın 89 uncu ve 104 üncü Maddeleri Gereğince Cumhurbaşkanınca
Bir Daha Görüşülmek Üzere Geri Gönderilen Kanun)

kılmaksızın % 30 oranında vergi kesintisi yapılır. Emsaline uygun fiyatlarla satın alınan mal ve iş-tirak hisseleri için yapılan ödemeler, emsaline uygun fiyatlarla, deniz ve hava ulaştırma araçlarının kiralanması için yapılan ödemeler ile yapılan işin tamamlanabilmesi bakımından zorunluluk arz eden geçiş ücreti, liman ücreti gibi ödemeler üzerinden yapılacak kesinti oranını; her bir ödeme türü, faaliyet konusu ya da sektör itibarıyla ayrı ayrı belirlemeye, sifra kadar indirmeye veya kanunî seviyesine kadar getirmeye Bakanlar Kurulu yetkilidir. Yurt dışındaki finans kuruluşlarından temin edilen borçlanmalara ilişkin anapara, faiz ve kâr payı ödemeleri ile sigorta ve reasürans ödemeleri üzerinden bu fıkra uyarınca vergi kesintisi yapılmaz."

MADDE 7- 193 sayılı Kanunun 99 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 99- Muhtasar beyannamenin şekil, içerik ve eklerini belirlemeye ve tevkifat konularını itibarıyla ayrı ayrı beyanname verme mecburiyeti getirmeye Maliye Bakanlığı yetkilidir."

MADDE 8- 193 sayılı Kanunun 121 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Kontrol edilen yabancı kurumlara yapılan ödemeler üzerinden 94 üncü maddesinin ikinci fıkrası uyarınca kesilen vergiler, Türkiye'de yıllık beyannameyle bildirilen kontrol edilen yabancı kurum kârı üzerinden hesaplanacak gelir vergisinden mahsup edilebilir. Mahsup edilecek vergi, kontrol edilen yabancı kurumun bu ödemelerden kaynaklanan kazancına isabet eden gelir vergisinden fazla olamaz."

MADDE 9- 193 sayılı Kanunun 123 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Kontrol edilen yabancı kurumlara ilişkin hükümlerin uygulandığı durumlarda, yurt dışı iş-tirakin toplam vergi yükünün hesabında esas alınan vergiler, ödenmiş olmaları şartıyla, Türkiye'de vergilendirilecek kontrol edilen yabancı kurum kârları üzerinden hesaplanan gelir vergisinden mahsup edilebilir."

MADDE 10- 193 sayılı Kanunun 92 nci maddesinde yer alan "Mart ayının onbeşinci günü akşamına kadar," ibaresi "Mart ayının başından yirmibeşinci günü akşamına kadar," olarak, "Şubat ayının onbeşinci günü akşamına kadar," ibaresi "Şubat ayının başından yirmibeşinci günü akşamına kadar," olarak, 98 inci maddesinde yer alan "ertesi ayın yirminci günü akşamına kadar," ibaresi "ertesi ayın yirmüçüncü günü akşamına kadar," olarak, "Ocak, Nisan, Temmuz ve Ekim aylarının yirminci günü akşamına kadar" ibaresi "Ocak, Nisan, Temmuz ve Ekim aylarının yirmüçüncü günü akşamına kadar" olarak, mükerrer 120 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "geçici verginin beyan süresini üç aylık dönemi izleyen ikinci ayın onuncu," ibaresi "geçici verginin beyan süresini üç aylık dönemi izleyen ikinci ayın ondördüncü," ve üçüncü fıkrasında yer alan "dönemi izleyen ikinci ayın onuncu günü akşamına kadar" ibaresi "dönemi izleyen ikinci ayın ondördüncü günü akşamına kadar" olarak, geçici 67 nci maddesinin (1) numaralı fıkrasının yedinci paragrafındaki "dönemini izleyen ayın yirminci günü akşamına kadar" ibaresi "dönemini izleyen ayın yirmüçüncü günü akşamına kadar", (14) numaralı fıkrasında yer alan "2006 yılında" ibaresi "31/12/2008 tarihine kadar" olarak; ayrıca, 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 41 inci maddesinde yer alan "yirminci günü" ibaresi "yirmidördüncü günü" olarak değiştirilmiştir.

MADDE 11- 193 sayılı Kanuna aşağıdaki madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 71- Bu Kanunun mükerrer 80 inci maddesinin birinci fıkrasının (6) numaralı bendinin uygulanmasına ilişkin olarak, 70 inci maddenin birinci fıkrasının (1), (2), (4) ve (7) numaralı bentlerinde sayılan ve 1/1/2007 tarihinden önce iktisap edilmiş olan mal (gerçek usulde

(Anayasanın 89 uncu ve 104 üncü Maddeleri Gereğince Cumhurbaşkanınca
Bir Daha Görüşülmek Üzere Geri Gönderilen Kanun)

vergilendirilen çiftçilerin ziraî istihsalde kullandıkları gayrimenkuller dahil) ve hakların elden çıkarılmasından doğan kazançların vergilendirilmesinde dört yıllık süre esas alınır."

MADDE 12- 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 13 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"c) Altın, gümüş, platin arama, işletme, zenginleştirme, rafinaj ve Türk Petrol Kanunu hükümlerine göre petrol arama faaliyetlerine ilişkin olmak üzere, bu faaliyetleri yürütenlere yapılan teslim ve hizmetler ile aynı Kanun hükümlerine göre boru hatlarıyla taşımacılık yapanlara bu hatların inşaa ve modernizasyonuna ilişkin yapılan teslim ve hizmetler,"

MADDE 13- 3065 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin (2) numaralı fıkrasının (b) bendinde yer alan "Üniversite ve yüksekokullar ile 8.6.1965 tarihli ve 625 sayılı Kanun hükümlerine tâbi özel okullar tarafından ilgili dönemdeki kapasitelerinin % 10 unu" ibaresi "8/2/2007 tarihli ve 5580 sayılı Kanun hükümlerine tâbi özel okullar tarafından ilgili dönemdeki kapasitelerinin % 10'unu, üniversite ve yüksekokullarda ise % 50'sini" şeklinde; (4) numaralı fıkrasının (o) bendinde yer alan "işlemlerine konu mallar" ibaresinin "işlemlerine konu mallar ile transit rejim kapsamında işlem gören mallar" şeklinde; aynı fıkranın (r) bendi aşağıdaki şekilde; 29 uncu maddesinin (2) numaralı fıkrasındaki "işletmelerden" ibaresi ise "işletmeler ile organize sanayi bölgelerinden" şeklinde değiştirilmiştir.

"r) Kurumların aktifinde veya belediyeler ile il özel idarelerinin mülkiyetinde, en az iki tam yıl süreyle bulunan iştirak hisseleri ile gayrimenkullerin satışı suretiyle gerçekleşen devir ve teslimler ile bankalara borçlu olanların ve kefillerinin borçlarına karşılık gayrimenkul ve iştirak hisselerinin (müzayede mahallerinde yapılan satışlar dahil) bankalara devir ve teslimleri.

İstisna kapsamındaki kıymetlerin ticaretini yapan kurumların, bu amaçla aktiflerinde buldukları gayrimenkul ve iştirak hisselerinin teslimleri istisna kapsamı dışındadır.

İstisna kapsamında teslim edilen kıymetlerin iktisabında yüklenilen ve teslimin yapıldığı döneme kadar indirim yoluyla giderilemeyen katma değer vergisi, teslimin yapıldığı hesap dönemine ilişkin gelir veya kurumlar vergisi matrahının tespitinde gider olarak dikkate alınır."

MADDE 14- 6/6/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununa ekli (II) sayılı listenin 87.03 G.T.İ.P. numarasında yer alan "- Diğerleri" ibaresinden önce, vergi oranı % 10 olmak üzere "- Motor silindir hacmi 3200 cm³'ü geçmeyen sürücü dahil 9 kişilik oturma yeri olanlar" ibaresi eklenmiş ve (III) sayılı listenin (B) cetvelinin "Asgari Maktu Vergi Tutarı" sütununda yer alan "0,0600" tutarları "0,0700" olarak değiştirilmiştir.

MADDE 15- 1/7/1964 tarihli ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa ekli (1) sayılı tablonun "I. Akitlerle ilgili kağıtlar" başlıklı bölümünün (A) fıkrasına aşağıdaki (6) numaralı bent ile (2) sayılı tablonun "III-İşçiler, çiftçiler ve göçmenlerle ilgili kağıtlar" başlıklı bölümüne aşağıdaki (9) numaralı fıkra eklenmiştir.

"6. İkinci el araç satış sözleşmeleri (Binde 1,5)"

"9. 3285 sayılı Hayvan Sağlığı ve Zabitası Kanunu uyarınca düzenlenen menşe şahadetnameleri."

MADDE 16 - 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun 123 üncü maddesinin üçüncü fıkrasına "nevi değişiklikleri nedeniyle yapılacak işlemler ile" ibaresinden sonra gelmek üzere "Esnaf ve Sanatkarlar Kredi ve Kefalet Kooperatifleri (Bu kooperatifler ile Kredi Garanti Fonu İşlet-

(Anayasanın 89 uncu ve 104 üncü Maddeleri Gereğince Cumhurbaşkanınca
Bir Daha Görüşülmek Üzere Geri Gönderilen Kanun)

me ve Araştırma Anonim Şirketi tarafından bankalardan kullanılacak krediler için verilecek kefaletler dahil)" ibaresi eklenmiş, Kanuna ekli (4) sayılı tarifinin "I- Tapu İşlemleri" bölümünün (20) numaralı fıkrasının (d) bendindeki parantez içi hüküm "(Bu bedel, üzerinde hak tesis edilen gayrimenkulun emlak vergisi değerinin yarısından az, iki katından çok olamaz)" şeklinde değiştirilmiş, ekli (8) sayılı tarifinin "XI- Finansal Faaliyet Harçları" başlıklı bölümünün (7) numaralı fıkrasının (a) ve (b) bentlerinde yer alan tutarlar aşağıdaki şekilde yeniden belirlenmiştir.

"a) Yetkili müesseseler (döviz büfeleri) kuruluş izin belgeleri (her yıl için) (11.220.-YTL)

b) Yetkili müesseselerin (döviz büfeleri) açacakları şubeler için düzenlenen belgeler (5.610.-YTL)"

MADDE 17- 13/07/1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 29 uncu maddesinin birinci fıkrasının (c) bendine "ikramiyeleri" ibaresinden sonra gelmek üzere "ile Merkez Bankasınca ihraç edilen likidite senetlerinden elde edilen faiz gelirleri," ibaresi eklenmiş, 31 inci maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddenin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiş; 33 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "bankalar arası kambiyo muamelelerinde" ibaresi "kambiyo muamelelerinde" şeklinde değiştirilmiştir.

"Sigorta şirketleri, iptal ettikleri sigorta muamelelerine ilişkin vergileri (yalnızca iptal tarihinden sonraki döneme ait olan kısmı), iptalin gerçekleştiği dönemde hesaplanan banka ve sigorta muameleleri vergisinden indirebilirler. Bu dönemde indirilemeyen vergiler, sonraki dönem beyannamelerinde indirim konusu yapılabilir."

"Maliye Bakanlığı, bu maddenin uygulanmasına ilişkin usûl ve esasları belirlemeye yetkilidir."

MADDE 18- 5/5/2005 tarihli ve 5345 sayılı Gelir İdaresi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 4 üncü maddesinin (g) bendi aşağıdaki şekilde, 24 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "bu işlemlere ilişkin olarak yaratılan ihtilaflarla ilgili yargı mercileri nezdinde talep ve savunmalarda bulunmak" ibaresi "bu işlemler ile diğer işlemlerinden dolayı idarî yargı mercileri nezdinde yaratılan ihtilaflarla ilgili olarak bu merciler nezdinde talep ve savunmalarda bulunmak" şeklinde değiştirilmiş ve 33 üncü maddesine "Başkanlığın görev alanına giren konularda" ibaresinden sonra gelmek üzere "Maliye Bakanlığına yapılmış olan atıflar Gelir İdaresi Başkanlığına" ibaresi eklenmiştir.

"g) İşlem ve eylemlerinden dolayı idarî yargı mercilerinde yaratılan ihtilaflarla ilgili olarak bu merciler nezdinde talep ve savunmalarda bulunmak, gerektiğinde itiraz, temyiz ve tashihi karar yoluna gitmek; temyiz yoluna gidilip gidilmeyeceği hususunda taşra teşkilâtına muvafakat vermek; şikâyet başvurularını karara bağlamak; uygulamada ortaya çıkan ihtilafların en aza indirilmesine ve uygulama birliğinin sağlanmasına yönelik tedbirleri almak."

MADDE 19- 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununa 28 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

"Beyanname verme ve ödeme sürelerinde yetki

MÜKERRER MADDE 28- Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığı, beyannamelerin verme ve ödeme sürelerinin son gününü, kanunî süresinden itibaren bir ay geçmeyecek şekilde yeniden belirlemeye yetkilidir."

MADDE 20- 213 sayılı Kanununun 120 nci maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra, 353 üncü maddesinin (3) numaralı bendinin ikinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiş; 367 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "defterdarlığın veya gelirler bölge müdürlüğünün"

(Anayasanın 89 uncu ve 104 üncü Maddeleri Gereğince Cumhurbaşkanınca
Bir Daha Görüşülmek Üzere Geri Gönderilen Kanun)

ibaresi "vergi dairesi başkanlığının veya defterdarlığın" şeklinde, 377 nci maddesinin dördüncü ve beşinci fıkraları ise aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bu Kanunun 4 üncü maddesinde yazılı vergi dairesinin görev ve yetkilerini haiz olarak faaliyete geçen vergi dairesi başkanlıklarında düzeltme yetkisi vergi dairesi başkanına ait olup, başkan bu yetkisini ilgili grup müdürlerine ve/veya müdürlere devredebilir."

"Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığı, söz konusu tespiti vergi incelemesine yetkili olmayanlara da yaptırmaya yetkilidir."

"Vergi dairesi başkanlıkları ile vergi daireleri, Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığınca belirlenen tutarları aşan davalarda Gelir İdaresi Başkanlığının (İl özel idareleri ile belediyeler, valiler) muvafakatını almadan vergi mahkemesi kararları aleyhine temyiz yoluna gidemezler.

Gelir İdaresi Başkanlığı, tespit edeceği hadlerle sınırlı olmak şartıyla, muvafakat verme yetkisini vergi dairesi müdürlüklerinin taraf bulunduğu davalar için vergi dairesi başkanlıklarına ve/veya defterdarlıklara devredebilir."

MADDE 21- 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanununun 17 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "vergi dairesi müdürünün yazılı isteği üzerine defterdar," ibaresi "vergi dairesi müdürünün (5345 sayılı Kanun uyarınca vergi dairesi yetkisini haiz olarak kurulan ve faaliyete geçen vergi dairesi başkanlıklarında, ilgili grup müdürünün ve/veya müdürün) yazılı talebi üzerine defterdar ve/veya vergi dairesi başkanı," şeklinde değiştirilmiş, ikinci fıkrasında yer alan "müdürü" ibaresinden sonra gelmek üzere fıkra "5345 sayılı Kanun uyarınca vergi dairesi yetkisini haiz olarak kurulan ve faaliyete geçen vergi dairesi başkanlıklarında, ilgili grup müdürü ve/veya müdür" ibaresi eklenmiş, 90 ncı maddesinde yer alan "gayrimenkulün bulunduğu yer tapu sicil muhafızından teşekkül eder." ibaresi "gayrimenkulün bulunduğu yer tapu sicil muhafızı veya tevkil edeceği zattan teşekkül eder" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 22- Büyük Mükellefler Vergi Dairesi Başkanlığı mükelleflerinden tahsil edilen gelirlerden, 10/7/2004 tarihli ve 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanununun 23 üncü maddesinin (b) bendi gereğince büyükşehir belediyelerine ayrılması gereken payın hesaplanmasında yeni bir düzenleme yapıncaya kadar; bu mükelleflerin, kanunî veya iş merkezlerinin bulunduğu büyükşehir belediyesi, şubeleri nedeniyle mükellefiyeti bulunanlarda, şube tarafından beyan edilen ve şube adına ödemesi yapılan vergi gelirlerini kapsamak şartıyla, şubenin mükellefiyetinin bulunduğu büyükşehir belediyesi esas alınır. Gelir İdaresi Başkanlığının kuruluşuna ilişkin 5/5/2005 tarihli ve 5345 sayılı Kanunun 23 üncü maddesi uyarınca şube mükellefiyetinin değiştirilmesi halinde de bu madde hükmüne göre işlem yapılır. Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usûl ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

MADDE 23- 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 10 uncu maddesinin sonuna aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

"Kurum, dördüncü fıkranın; (c) bendi ile ilgili olarak Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığının uygun görüşünü alarak sosyal güvenlik prim borcunun kapsamı ve tutarını; (d) bendi ile ilgili olarak, Gelir İdaresi Başkanlığının uygun görüşünü alarak vergi borcu kapsamına girecek vergileri; tür ve tutar itibarıyla belirlemeye yetkilidir.

Bu madde kapsamında istenen belgelerden hangilerinin taahhütname olarak sunulabileceği Kurum tarafından belirlenir. Gerçeğe aykırı hususlar içeren taahhütname sunulması veya ihale üzerinde kalan istekli tarafından taahhüt altına alınan durumu tevsik eden belgelerin sözleşme imzalanma-

(Anayasasının 89 uncu ve 104 üncü Maddeleri Gereğince Cumhurbaşkanınca
Bir Daha Görüşülmek Üzere Geri Gönderilen Kanun)

dan önce verilmemesi halinde bu durumda olanlar ihale dışı bırakılarak geçici teminatları gelir kaydedilir."

MADDE 24- 29/1/2004 tarihli ve 5084 sayılı Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun;

A) 3 üncü ve 4 üncü maddelerinin birinci fıkralarının (a) bentlerinde geçen "otuz" ibareleri "on" olarak, (b) bentleri ise "1.4.2005 tarihinden önce işe başlamış olan gelir ve kurumlar vergisi mükelleflerinden asgari on işçi çalıştıranların iş yerlerinde fiilen çalışan işçilerin," şeklinde,

B) 5 inci maddesi "Bu Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde belirtilen illerde en az on kişilik istihdam öngören yatırımlara girişen gerçek veya tüzel kişiler lehine; Hazineye, özel bütçeli kuruluşlara, il özel idarelerine veya belediyelere ait arazi veya arsaların üzerinde kırkdokuz yıl süreli bağımsız ve sürekli nitelikli bedelsiz irtifak hakkı tesis edilebilir. Bu taşınmazlar üzerindeki kamuya ait ve ihtiyaç dışı bina ve müstemilat ile üzerinde henüz faaliyete geçmemiş yatırım bulunan arazi veya arsalar da bu kapsamda değerlendirilir. Ancak, talep edilen taşınmazın bulunduğu ilçenin mülki sınırları içinde organize sanayi veya endüstri bölgesi bulunması halinde, bu bölgelerde yer alabilecek yatırımlar için tahsis edilecek boş parsel bulunmaması şartı aranır.

31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununa tâbi alanlar hariç olmak üzere, Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunması nedeniyle irtifak hakkı tesis edilemeyen taşınmazlar üzerinde ise kırk dokuz yıl süreli bedelsiz kullanma izni verilebilir. Bu Kanunun 2 nci maddesinin (a) bendi kapsamı dışında kalan kalkınmada öncelikli yörelerdeki diğer illerde (Gökçeada, Bozcaada hariç) bedelsiz yatırım yeri tahsisine ilişkin olarak, 5 inci maddenin 31/12/2006 tarihinde yürürlükte olan hükümleri uygulanır.

İrtifak hakkı tesis edilecek veya kullanma izni verilecek taşınmazlardan imar planı bulunmayanların planları ile uygulama projeleri, bedelsiz olarak verilen ön izin süresi içinde yapılır.

İstihdam edilecek işçi sayısına, yatırım konusu işletmenin faaliyete geçtiği tarihten itibaren beş yıl süreyle uyulması zorunludur.

Yatırımcı tarafından, mücbir sebepler hariç öngörülen sürede yatırımın en az yüzde ellisinin tamamlanmadığının veya taşınmazın üzerine yatırıma başlama tarihinden itibaren bir yıl içinde herhangi bir yatırım yapılmadığının ya da işletmeye geçtikten sonra faaliyetin sona erdirildiğinin tespiti, irtifak hakkı ve kullanma izni sözleşmesinin ağır şekilde ihlali sayılır ve bu durumda herhangi bir yargı kararı aranmaksızın irtifak hakkı veya kullanma izni iptal edilerek taşınmaz üzerindeki muhdesat, zemin maliki idareye intikal eder. Bu durumda ilgili idarenin talebi üzerine irtifak hakkı tapu idarelerince re'sen terkin edilir ve taşınmazın carî yıl proje maliyet bedelinin yüzde biri oranında tazminat alınır.

Yatırımcı tarafından, mücbir sebepler hariç öngörülen sürede yatırımın en az yüzde ellisinin gerçekleştirilmesine rağmen yatırımın tamamlanmaması veya öngörülen istihdam sayısına yüzde onu aşan oranda uyulmaması halinde ise bedelsiz olarak tesis edilmiş irtifak hakkı veya verilen kullanma izni, bedelliye dönüştürülür. Bu durumda yıllık irtifak hakkı veya kullanma izni bedeli, yatırımın carî yıl proje maliyet bedelinin binde beşidir.

Bedelsiz irtifak hakkı veya kullanma iznine konu taşınmazların üzerinde gerçekleştirilecek yatırımın toplam tutarı, bu taşınmazların maliki idarelerce takdir edilecek rayiç değerinin üç katından az olamaz.

(Anayasanın 89 uncu ve 104 üncü Maddeleri Gereğince Cumhurbaşkanınca
Bir Daha Görüşülmek Üzere Geri Gönderilen Kanun)

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usûl ve esaslar Maliye Bakanlığınca belirlenir." şeklinde,

C) 6 ncı maddesinin birinci ve ikinci fıkraları birleştirilerek, "31.12.2008 tarihine kadar uygulanmak üzere 2 nci maddenin (a) bendi kapsamındaki illerde, 1.4.2005 tarihinden itibaren faaliyete geçen ve asgarî on işçi çalıştıran işletmeler ile 1.4.2005 tarihinden önce faaliyete geçmiş ve asgarî on işçi çalıştıran işletmelerden; fiilen ve sürekli olarak hayvancılık (su ürünleri yetiştiriciliği ve tavukçuluk dahil), organik ve biyoteknolojik tarım, kültür mantarı yetiştiriciliği ve kompostu, seracılık, sertifikalı tohumculuk ve soğuk hava deposu ile imalât sanayi, madencilik, turizm konaklama tesisi, eğitim veya sağlık alanlarında faaliyette bulunanların elektrik enerjisi giderlerinin yüzde yirmisi Hazinece karşılanır. Bu orana; 1.4.2005 tarihinden sonra faaliyete geçen işletmelerde asgarî sayıdan sonraki her bir işçi için, 1.4.2005 tarihinden önce faaliyete geçmiş işletmelerde ise bu tarihten sonra işe başlayan ve asgarî işçi sayısından sonraki her bir işçi için 0,5 puan eklenir. Hazinece karşılanacak oran, organize sanayi veya endüstri bölgelerinde faaliyette bulunan işletmeler için yüzde elli, diğer alanlarda faaliyette bulunan işletmeler için yüzde kırkı geçemez." şeklinde,

değiştirilmiştir.

D) 5084 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 2- Bu Kanunun 3 üncü, 4 üncü ve 6 ncı maddelerinde yer alan destek ve teşviklerden, bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren 5 yıl süreyle, bu maddelerdeki şartları taşımaları kaydıyla Gökçeada ve Bozcaada'daki işletmeler de yararlanır."

MADDE 25- 29/6/1956 tarihli ve 6762 sayılı Türk Ticaret Kanununun 26 ncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"492 sayılı Harçlar Kanunu hükümleri uyarınca tahsil edilen ticaret sicili harçlarının red ve iadeler düşüldükten sonra kalan tutarının yüzde 25'i ilgili odaya gelir kaydedilmek üzere aktarılır."

MADDE 26- 19/3/1969 tarihli ve 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 180 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde geçen "yüzde üçü" ibareleri "yüzde ikisi" şeklinde değiştirilmiş ve aynı maddenin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Maliye Bakanlığınca iki yıl öncesine ait kesin hesap sonuçlarına göre tespit edilen toplam tutarlar esas alınarak 492 sayılı Harçlar Kanununa bağlı (1), (2) ve (3) sayılı tarifelere göre alınan harçların yüzde biri ile idarî nitelikteki para cezaları hariç olmak üzere para cezalarının yüzde biri; her yıl Mart ayının sonuna kadar Türkiye Barolar Birliği adına açılan hesaba aktarılır ve zorunlu müdafî ve vekil görevlendirme ile ilgili carî giderler bu hesaptan ödenir. Bu hesap, münhasıran zorunlu müdafî ve vekil görevlendirme ile ilgili carî giderler için kullanılır ve yılı içinde harcanmayan paralar, ertesi yıla aynen aktarılır. Bu paraların barolar arasındaki dağıtımı, harcanması ve bu hizmet için çalıştırılacak personele ilişkin hususlar, Maliye Bakanlığının görüşü alınmak suretiyle Adalet Bakanlığı ile Türkiye Barolar Birliği tarafından birlikte çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir."

MADDE 27- 15/11/2000 tarihli ve 4603 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankası, Türkiye Halk Bankası Anonim Şirketi ve Türkiye Emlak Bankası Anonim Şirketi Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 9- Türkiye Halk Bankası A.Ş.'nin ödenmiş sermayesini oluşturan hisselerin 9/12/2004 tarihli ve 5274 sayılı Türk Ticaret Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun

(Anayasanın 89 uncu ve 104 üncü Maddeleri Gereğince Cumhurbaşkanınca
Bir Daha Görüşülmek Üzere Geri Gönderilen Kanun)

kapsamında Yeni Türk Lirasına intibakını sağlamak üzere; ödenmiş sermaye içerisinde Özelleştirme İdaresi Başkanlığı dışındaki hissedarlara ait 100 TL itibarı değerli hisse senetleri; 1 YTL itibarı değerli 1 adet, 500 TL itibarı değerli hisse senetleri; 1 YTL itibarı değerli 5 adet ve 1.000 TL itibarı değerli hisse senetleri; 1 YTL itibarı değerli 10 adet hisse senedine tamamlanır. Bu tamamlama işlemi, Banka sermayesi artırılmaksızın, Özelleştirme İdaresi Başkanlığının hisselerinin yeteri miktarda devri yoluyla bedelsiz olarak yapılır. Ayrıca, Özelleştirme İdaresi Başkanlığının farklı itibarı değerlerdeki hisseleri 1 YTL itibarı değerli hisselerle çevrilir. Bu şekilde yapılacak tamamlama işlemleri, Bankanın hisse senetleri Pay Defterine işlenir. Türk Ticaret Kanununun nama yazılı hisse devirlerine ilişkin hükümleri uygulanmaz.

Söz konusu işlemlere ilişkin olarak yapılacak ana sözleşme değişikliğinde 9/12/2004 tarihli ve 5274 sayılı Türk Ticaret Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun hükümleri uygulanır ve anılan değişikliğin Ticaret Siciline tescil ettirilmesini takiben eski hisse senetleri hüküm ifade etmez. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren azamî iki ay içerisinde, bu madde kapsamında yapılacak ana sözleşme değişikliği mevcut mevzuat uyarınca gerçekleştirilir."

MADDE 28- 3/1/2002 tarihli ve 4733 sayılı Tütün, Tütün Mamulleri, Tuz ve Alkol İşletmeleri Genel Müdürlüğünün Yeniden Yapılandırılması ile Tütün ve Tütün Mamullerinin Üretimine, İç ve Dış Alım ve Satımına, 4046 sayılı Kanunda ve 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 8 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 8- A) Kurumdan tesis kurma izni almadan tütün işlemek ve tütün mamûlleri ile alkol ve alkollü içkiler üretmek üzere fabrika, tesis veya imalathane kuranlara, Kurumdan üretim izni almaksızın işyerleri veya ikametgâhlarında söz konusu maddeleri işleyen ve üretenlere bir yıldan üç yıla kadar hapis ve onbin güne kadar adli para cezası verilir. Ancak, işleme ve üretim için hükümlenilecek adli para cezasının miktarı işlenmiş tütün veya üretilmiş tütün mamûlleri ile alkol ve alkollü içkilerin piyasa satış fiyatının on katı tutarından az olamaz. Bu hüküm 6 ncı maddenin ikinci ve üçüncü fıkrasına aykırı hareket edenler hakkında da uygulanır.

Tütün mamûlleri, alkol ve alkollü içkilerin ambalajlarına uygulanan bandrol, etiket, hologram, pul, damga veya benzeri işaretleri taklit eden, bunların taklit olduğunu bilerek kullanan, nakleden, bulunduranlarla, bunların taklit olmayanlarını ilgili mevzuatta belirlenen şekilde temin etmesine rağmen belirlenen ürünlerde kullanılmaksızın bedelli veya bedelsiz olarak başkalarına verenler, bu işaretleri alma ve kullanma hakkı olmadığı halde sahte belgelerle veya herhangi bir şekilde ilgili kurum veya kuruluşları yanıltarak temin edenler ve piyasaya bu işaretleri taşımayan ürünleri arz eden ya da satmak amacıyla elinde bulunduranlar hakkında bir yıldan üç yıla kadar hapis ve bin günden beşbin güne kadar adli para cezasına hükümlenir.

Dağıtım ve satış belgesi almadan satış yapanların ellerindeki ürünlere el konulmakla birlikte, toptan satış ve dağıtım yapanlara beşyüz güne kadar, perakende satış yapanlara ikiyüz güne kadar adli para cezası verilir. Ancak, verilecek adli para cezasının miktarı el konulan ürünlerin piyasa satış fiyatının on katından az olamaz. El konulan ürünlerle ilgili yapılacak işlemlerin usûl ve esasları Kurum tarafından belirlenir.

B) Bu Kanun hükümleri ile Kurumun genel ve düzenleyici işlem ve kararlarına, ilgili diğer mevzuatla belirlenen idari ve teknik düzenlemelere aykılığın saptanması halinde Kurulca;

(Anayasanın 89 uncu ve 104 üncü Maddeleri Gereğince Cumhurbaşkanınca
Bir Daha Görüşülmek Üzere Geri Gönderilen Kanun)

a) Tütün, tütüm mamülleri, alkol ve alkollü içkiler piyasasında mal veya hizmet üreten, ithal eden, pazarlayan, satan gerçek ve tüzel kişilerle, bunların her türlü birliklerinin, Kurumun görev alanı ile ilgili konularda görevlendirilen Kurum yetkililerinin talep ettikleri her türlü bilgi ve belgeyi ve numuneleri belirlenen süre içerisinde tam ve doğru olarak vermemeleri, gerekli tesis ve yerleri incelemeye açmamaları ve durumu tespit eden tutanakları imzalamamaları halinde beşbin Yeni Türk Lirası idarî para cezası uygulanır.

b) Sarmalık kıyılmış tütün mamûlünü birim ambalajı içerisinde, tütün miktarı ile orantılı miktarda yaprak sigara kâğıdı veya makaron bulundurulmadan ve Kurumca belirlenen usûl ve esaslara uyulmadan piyasaya arz edenlere ikibin Yeni Türk Lirası idarî para cezası verilir.

c) Tütün piyasasında ilgili mevzuata uymayarak piyasayı bozucu faaliyetlerde bulunanlar ile yazılı sözleşme esaslı veya açık artırma yöntemi ile yapılan alım-satım kapsamındaki yükümlülüklerini süresi içinde yerine getirmeyenlere her bir eylem için beşbin Yeni Türk Lirası idarî para cezası verilir.

d) Tütün mamûlleri piyasasında faaliyet gösteren üretici ve ithalatçı firmaların, Kurumca belirlenen usûl ve esaslara uymadan veya izin almadan ve/veya güncelleme yapmadan ürettikleri veya ithal ettikleri ürünlerin standardına etkisi olabilecek girdilerde ve piyasaya arz ambalajına ilişkin herhangi bir değişiklik yapmaları ve ürünleri piyasaya arz etmeleri halinde onbin Yeni Türk Lirası idarî para cezası verilir.

e) Tütün, tütüm mamülleri, alkol ve alkollü içkiler piyasasında faaliyet gösteren üretici ve ithalatçı firmaların, Kurumca talep edildiği halde ticarî faaliyetini gösterir satış ve faaliyet raporlarını vermemeleri halinde, onbin Yeni Türk Lirası idarî para cezası uygulanır.

f) İşleyici ve üretici firmaların, Kuruma karşı yükümlülüklerini yerine getirmeden faaliyetlerini sona erdirmesi halinde yirmibin Yeni Türk Lirası idarî para cezası verilir.

g) Kurumdan izin alınmaksızın işleme ve üretim tesislerinin kuruluş yerinin değiştirilmesi, kurulu makinelerinin ülke içerisinde kısmen veya tamamen aynı firma tarafından kurulacak yeni veya eski bir fabrikaya nakli, başka bir firmaya devri veya ülke dışına çıkarılması halinde yirmibin Yeni Türk Lirası idarî para cezası uygulanır.

h) Kurumdan proje tadilat izni alınmaksızın işleme veya üretim tesisinde değişiklik yapılması halinde onbin Yeni Türk Lirası idarî para cezası uygulanır.

ı) Toptan ve perakende tütün mamûlü, alkol ve alkollü içki dağıtıcı ve satıcıları ile açık içki satıcılarının kaçak veya sahte ürün bulundurmaları, ürünleri Kurumdan ve/veya il özel idarelerinden izin ve yetki almamış kişilerden almaları veya bu kişilere satmaları veya yetkilendirme belgesinde belirtilen işyeri veya dağıtım alanları dışında dağıtım ve satış yapmaları halinde her bir eylem için bin Yeni Türk Lirası idarî para cezası verilir.

i) Perakende satıcıların, yetkili olmadığı halde açık olarak içki satışı veya sunumu yapmaları veya piyasaya arz ambalajında satışa sunulan tütün mamûlleri ile alkol ve alkollü içkileri ambalajını bozarak veya bölerek satmaları halinde beşyüz Yeni Türk Lirası idarî para cezası verilir.

j) 18 yaşını doldurmamış kimselere tütün mamûlleri ve alkollü içki sattıkları tespit edilenlere bin Yeni Türk Lirası idarî para cezası verilir.

k) Üretici, ithalatçı, dağıtıcı, toptan ve perakende satıcılardan, tütün mamûlleri ve alkollü içkilerin satış yerlerinde raf, stand ve benzeri teşhir ünitelerinde haksız rekabet yaratmayacak, reklam

(Anayasanın 89 uncu ve 104 üncü Maddeleri Gereğince Cumhurbaşkanınca
Bir Daha Görüşülmek Üzere Geri Gönderilen Kanun)

ve tanıtmaya ilişkin mevzuata aykırı olmayacak şekilde aynı konumda ve aynı ambalaj kategorisinde yerleştirilmesini teminen Kurumca yapılan düzenlemelere uymadığı tespit edilenlere ve otomatik satış makinesi ile satış yapanlara bin Yeni Türk Lirası idarî para cezası verilir.

1) Yukarıda sayılan haller dışında bu Kanun kapsamında verilen yetkilendirme belgelerinde belirtilen şartlara uyulmadan faaliyet gösterildiğinin veya Kurumca yapılan düzenlemelere aykırı hareket edildiğinin tespiti halinde, ilgili gerçek ve tüzel kişiler uyarılmakla birlikte aykırılığın giderilmesi için altı aya kadar süre verilir. Verilen süre sonunda aykırılığın devam etmesi veya süre verilse dahi aykırılığın giderilmesinin mümkün olmadığı hallerde, fiilin niteliğine göre bin Yeni Türk Lirasından beşbin Yeni Türk Lirasına kadar idarî para cezası uygulanır.

İdarî para cezasını gerektiren fiillerin tekrarlanması hallerinde para cezaları, her defasında bir önceki cezanın iki katı oranında artırılarak uygulanır. Bu cezaların verildiği tarihten itibaren iki yıl içinde idarî para cezası verilmesini gerektiren aynı fiil işlenmediği takdirde önceki cezalar tekrarda esas alınmaz. Ancak bu maddenin (f), (g) ve (h) bentlerinde sayılan ihlaller nedeniyle verilecek para cezası Kuruma bildirilen son satış raporunda belirtilen ürün miktarının piyasa satış fiyatından az olamaz; (a), (c), (i), (j), (k) ve (l) bentlerinde sayılan ihlallerin tekrarı halinde ise fiilin ağırlığına göre idarî para cezası uygulanmaksızın yetkilendirme belgelerinin iptaline, (d) bendinde sayılan ihlallerde bir yıla kadar faaliyetin durdurulmasına karar verilebilir. Satış belgesi iptal edilen satıcıların kendileri adına ya da aynı işyerinde aynı ticaret unvanı ile faaliyette bulunulması veya işyerinin aynı gerçek veya tüzel kişilerce işletilmesi halinde, söz konusu işyerinde satıcılık yapmak üzere başkaları adına iki yıl süreyle yeni belge başvurusunda bulunulamaz.

İdarî para cezaları, bu Kanuna aykırı hareket eden tarafların herbirine ayrı ayrı uygulanır. Bu Kanun gereğince para cezasını gerektiren fiillerin Türk Ceza Kanunu veya ceza hükmü içeren diğer kanunlarda suç sayılması, söz konusu para cezalarının ve diğer idarî yaptırımların uygulanmasına engel olmaz.

Bu Kanundaki cezaları gerektiren fiillerin birden fazla olması halinde ve aralarında bağlantılı olması durumunda en yüksek cezayı gerektirecek fiilin cezası; bağlantılı bulunmaması halinde ise herbirinin cezası ayrı ayrı uygulanır.

3/1/2002 tarihli ve 4733 sayılı, 8/6/1942 tarihli ve 4250 sayılı, 10/7/2003 tarihli ve 4926 sayılı kanunlara karşı gelmekten mahkûmiyeti olanlar ile konuya ilişkin mevzuatın ihlali nedeni ile iki defadan fazla aynı suçtan dolayı ön ödemede bulunarak, haklarında iki defadan fazla ön ödeme kapsamında karar verilmiş olanlara bir daha satış ve/veya uygunluk belgesi verilmez.

Bu maddede perakende satıcılar hakkında yer alan idarî para cezaları ve diğer yaptırımlar Kurumca belirlenen usûl ve esaslar dahilinde il özel idarelerince uygulanır.

İdarî para cezalarının takip ve tahsilinde 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu hükümleri uygulanır."

MADDE 29- 17/9/2004 tarihli ve 5234 sayılı Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun geçici 1 inci maddesinin birinci fıkrasının son cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Aylık gayrisafı hasıllattan irat kaydedilecek oranı, döner sermayeler itibariyle %1'e kadar indirmeye Maliye Bakanı yetkilidir."

(Anayasanın 89 uncu ve 104 üncü Maddeleri Gereğince Cumhurbaşkanınca
Bir Daha Görüşülmek Üzere Geri Gönderilen Kanun)

MADDE 30- 7/6/2005 tarihli ve 5362 sayılı Esnaf ve Sanatkarlar Meslek Kuruluşları Kanununun 69 uncu maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Alınan bu harcın red ve iadeler düşüldükten sonra kalan tutarının yüzde 25'i ilgili birliğe gelir kaydedilmek üzere aktarılır."

MADDE 31- 2/9/1983 tarihli ve 78 sayılı Yükseköğretim Kurumları Öğretim Elemanlarının Kadroları Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 8 inci maddesine birinci cümleden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

"Meslek yüksekokullarının Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenecek uzmanlık alanlarına aşıktan ya da naklen atanacak öğretim görevlileri merkezi sınavdan muafır. Bu statüde meslek yüksekokullarına atananlar, meslek yüksekokullarının uzmanlık alanları dışındaki üniversitelerin ya da yüksek teknoloji enstitülerinin bir birimine görevlendirilemez ve atanamazlar."

MADDE 32- 193 sayılı Kanunun mükerrer 121 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

GEÇİCİ MADDE 1- 23/3/2005 tarihli ve 5320 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanunun 6/12/2006 tarihli ve 5560 sayılı Kanunun 30 uncu maddesi ile değişmeden önceki 13 üncü maddesine göre, 19/12/2006 tarihine kadar Ceza Muhakemesi Kanunu gereğince Baro tarafından müdafı ve vekil olarak görevlendirilen avukatlara ödenmesi gereken ücret karşılığı tutarın kalan kısmı, ilgililere ödenmek üzere Adalet Bakanlığı bütçesine aktarılacak ödenekten tahakkuk ettirmek suretiyle ödenir. Ödemelere ilişkin usül ve esaslar Adalet ve Maliye Bakanlıkları ile Türkiye Barolar Birliğince birlikte belirlenir.

GEÇİCİ MADDE 2- Ücretlilerin 2006 yılına ilişkin olarak 2007 yılında ödeyecekleri gelir vergisinden mahsup edilecek vergi indirimiyle ilgili işlemler, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun bu Kanunla yürürlükten kaldırılan mükerrer 121 inci maddesi hükümlerine göre sonuçlandırılır.

GEÇİCİ MADDE 3- 16/5/2006 tarihli ve 5502 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumu Kanunu ile Sosyal Güvenlik Kurumuna devredilen Emekli Sandığı Genel Müdürlüğü, Sosyal Sigortalar Kurumu Başkanlığı ve Bağ-Kur Genel Müdürlüğü ile 18/6/1992 tarihli ve 3816 sayılı Kanun kapsamında bulunanlar için Sağlık Bakanlığına bağlı tüm sağlık kurum ve kuruluşlarından 31/12/2006 tarihine kadar alınan tedavi hizmetleri karşılığı tutarlar ile 2006 yılında Sağlık Bakanlığına bağlı döner sermaye işletmelerinin aylık gayrisafı hasılatından genel bütçeye ödenmesi gereken tutarlara ilişkin olarak mahsuplaşmaya, alacaktan vazgeçmeye ve gerektiğinde terkin suretiyle uzlaşmaya Maliye Bakanı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı ve Sağlık Bakanı müştereken yetkilidir. Bu konuda gerekli her türlü düzenleyici işlemleri yapmaya Maliye Bakanı yetkilidir.

Üniversite hastanelerinin Sosyal Güvenlik Kurumuna devredilen kurumlara 31/12/2006 tarihine kadar verilen tedavi hizmetleri karşılığı düzenledikleri fatura bedellerinden mahsuben yapılan ödemelerden sonra kalan tutarın % 80'i, incelemesi devam eden veya incelemesi tamamlanmış ancak mutabakatı sağlanamamış fatura bedellerinin % 6'sı ve varsa yapılan diğer ödemeler düşüldükten sonra kalan tutarın tamamı ödenir. Bu ödemeler yapıldıktan sonra kalan tutarlar terkin edilir ve terkin edilen kısım için herhangi bir alacak ve hak talebinde bulunulamaz. Bu konuda gerekli her türlü düzenleyici işlemleri yapmaya Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı yetkilidir.

Yukarıda sayılan kurumlar ile 3816 sayılı Kanun kapsamında bulunanlara ilişkin olarak üniversiteler ile Sağlık Bakanlığına bağlı tüm sağlık kurum ve kuruluşlarıncı 31/12/2006 tarihine kadar

(Anayasanın 89 uncu ve 104 üncü Maddeleri Gereğince Cumhurbaşkanınca
Bir Daha Görüşölmek Üzere Geri Gönderilen Kanun)

alınan tedavi hizmetleri karşılığı düzenlenen faturalar ve ekleri, birinci fıkradaki usöle göre uzlaşma gerçekleştirildikten sonra kontrol edilip edilmediğine bakılmaksızın imha edilir.

MADDE 33- Bu Kanunun;

a) 3, 4, 5, 8 ve 9 uncu maddeleri; 10 uncu maddesinin, 193 sayılı Kanunun geçici 67 nci maddesinin (14) numaralı fıkrasına ilişkin değışiklik hükmü, 11, 25, 26, 29, 30, 31 ve 32 nci maddeleri ile geçici 2 nci ve geçici 3 üncü maddeleri 1/1/2007 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

b) 2 nci maddesi, 1/1/2008 tarihinden itibaren elde edilecek gelirlere uygulanmak üzere yayımı tarihinde,

c) 13 üncü maddesi ile 3065 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin (2) numaralı fıkrasının (b) bendinde yapılan değışiklik hükmü, 17 nci maddesinin 6802 sayılı Kanunun 31 inci maddesinde değışiklik yapılmasına ilişkin hükümleri ve 24 üncü maddesi yayımını izleyen aybaşında,

ç) 16 ncı maddesi ile 492 sayılı Kanuna ekli (8) sayılı tarifemin "XI-Finansal Faaliyet Harçları" başlıklı bölümünün (7) numaralı fıkrasına ilişkin hükümleri 1/1/2008 tarihinde,

d) Diğer maddeleri yayımı tarihinde,

yürürlüğe girer.

MADDE 34- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN

**GELİR VERGİSİ KANUNU VE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK
YAPILMASINA DAİR KANUN**

MADDE 32- Bu Kanunun;

a) 3, 4, 5, 8 ve 9 uncu maddeleri; 10 uncu maddesinin, 193 sayılı Kanunun geçici 67 nci maddesinin (14) numaralı fıkrasına ilişkin değişiklik hükmü, 11, 25, 26, 28, 29, 30 ve 31 inci maddeleri ile geçici 2 nci ve geçici 3 üncü maddeleri 1/1/2007 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

b) 2 nci maddesi, 1/1/2008 tarihinden itibaren elde edilecek gelirlere uygulanmak üzere yayımı tarihinde,

c) 13 üncü maddesi ile 3065 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin (2) numaralı fıkrasının (b) bendinde yapılan değişiklik hükmü, 17 nci maddesinin 6802 sayılı Kanunun 31 inci maddesinde değişiklik yapılmasına ilişkin hükümleri ve 24 üncü maddesi yayımını izleyen aybaşında,

ç) 16 ncı maddesi ile 492 sayılı Kanuna ekli (8) sayılı tarifenin "XI-Finansal Faaliyet Harçları" başlıklı bölümünün (7) numaralı fıkrasına ilişkin hükümleri 1/1/2008 tarihinde,

d) Diğer maddeleri yayımı tarihinde,
yürürlüğe girer.

